Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-935
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 9 oktober 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: ABN AMRO Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 19 november 2019
Aard uitspraak	: Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument heeft gevorderd dat zijn ex-partner uit de hoofdelijke aansprakelijkheid wordt ontslagen. De Commissie is van oordeel dat daarvoor in het onderhavige geval geen aanleiding is. Zij wijst de vordering af.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken voorzien van bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de reactie van Consument op het verweer.

De Commissie stelt vast dat dit geschil zich leent voor verkorte behandeling als bedoeld in artikel 32 van haar Reglement.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument heeft in het verleden met zijn toenmalige partner (Partner 1) een hypothecaire geldlening afgesloten bij de Bank. In 2008 heeft Consument de Bank verzocht Partner 1 te ontslaan uit de hoofdelijke aansprakelijkheid.

2.2 Zijn volgende partner destijds (Partner 2) heeft daarop een hoofdelijkheidsverklaring aan de Bank afgegeven, waardoor zij hoofdelijk aansprakelijk geworden is voor de restschuld van € 225.00,-. Vanaf dat moment zijn Consument en Partner 2 hoofdelijk aansprakelijk voor de verplichtingen uit de geldlening. Omstreeks 2012 is de relatie tussen Consument en Partner 2 beëindigd.

2.3 Consument heeft de Bank verzocht Partner 2 uit de hoofdelijke aansprakelijkheid te ontslaan. De Bank heeft dat verzoek geweigerd.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat Partner 2 uit de hoofdelijke aansprakelijkheid wordt ontslagen.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Gesteld wordt dat de Bank ten onrechte geen medewerking verleent aan het ontslag van Partner 2 uit de hoofdelijke aansprakelijkheid. Al vanaf het moment dat de relatie verbroken werd, zeven jaar geleden, betaalt Consument de lasten van de hypothecaire geldlening alleen. Daarvan heeft hij de eerste twee jaar deze lasten zelfstandig voor zijn rekening genomen en betaalt hij deze de laatste jaren met zijn huidige partner (Partner 3). Dat de Bank aangeeft dat het inkomen onvoldoende zou zijn om de lasten van de hypothecaire geldlening uit te voldoen, is reeds onwaar vanwege de feitelijke situatie dát ze betaald worden.

Ten onrechte weigert de Bank Partner 3 als hoofdelijk medeschuldenaar op te nemen, zodat Partner 2 uit de hoofdelijkheid kan worden ontslagen.

Feitelijk betekent het handelen van de Bank dat de enige manier voor Consument om van de financiële gebondenheid aan Partner 2 af te komen eruit bestaat om het huis te verkopen en de hypothecaire geldlening af te lossen.

De bovenstaande omstandigheden maken dat het handelen van de Bank naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar moet worden geacht. Daarbij heeft Consument ook verwezen naar Geschillencommissie Kifid, nr. 2018-394.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie stelt voorop dat Consument en Partner 2 jegens de Bank ieder voor het geheel van de geldlening aansprakelijk zijn. Via de in overweging 2.2 genoemde hoofdelijkheidsverklaring is deze aansprakelijkheid tot stand gekomen.

Ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid betreft een wijziging van de overeenkomst, waarvoor toestemming door de Bank moet worden verleend. Als uitgangspunt geldt dat de Bank niet is verplicht om die toestemming te geven.

4.2 Consument heeft gesteld dat zijn belangen bij het verlenen van het ontslag van de hoofdelijke aansprakelijkheid van zijn ex-partner zwaarder wegen dan de belangen van de Bank bij het weigeren daarvan. Consument baseert dit standpunt op een eerdere uitspraak van de Commissie (2018-394) waarin de belangenafweging ten gunste van de consument uitviel.

4.3 De aangehaalde uitspraak Geschillencommissie Kifid, nr. 2018-394 betrof een atypisch geval, waarin doorslaggevend was dat de betreffende consument door de bewindvoerder van zijn ex-partner onder druk werd gezet om tot opheffing van de aansprakelijkheid uit geldlening te komen. Verleende de geldverstrekker in dat geval het ontslag uit de hoofdelijke aansprakelijkheid niet, dan werd geëist dat het onderpand zou worden verkocht, terwijl dat tot een restschuld zou leiden. In het geval dat hier aan de orde is, spelen dergelijke omstandigheden niet.

4.4 De stelling van Consument dat hij op eigen kracht de volledige maandlasten van de geldlening draagt en dus kan dragen, wordt niet gevolgd. De normen voor verantwoorde kredietverstrekking zijn vastgelegd in de wet en in de Gedragscode Hypothecaire Financieringen (GHF). Die normen bepalen welke brutolasten verantwoord zijn voor Consument. Tussen partijen is niet in geschil dat Consument volgens die normen de lasten van de hypothecaire geldlening niet alleen kan dragen. De Commissie merkt op dat de Bank er niet toe verplicht kan worden een geldlening aan alleen Consument te verstrekken die boven de acceptatienormen ligt, reeds omdat in het geval van een dergelijke verstrekking in beginsel sprake is van overkreditering.

4.5 Dat de Bank een gezamenlijke aanvraag van Consument en zijn huidige partner (Partner 3) zou weigeren, is gesteld maar niet gebleken. Dat een dergelijke aanvraag gedaan is, laat staan dat deze aanvraag is geweigerd, is derhalve niet komen vaststaan.

4.6 Dit betekent dat de vordering van Consument dient te worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze beslissing is genomen in een verkorte procedure als bedoeld in artikel 32 van het Reglement. De uitspraak heeft daarom de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.